

NHỮNG NGƯỜI CON CỦA BIỂN

Tác giả: Lâm Như, Việt Triều, Hồng Phúc

Đơn vị: Đài PT-TH Cà Mau

Ngày phát sóng: 13-14/3/2024

Thời lượng: 14 phút

Kỳ 1:

CHÂN PHƯƠNG NHỮNG TÂM LÒNG VỚI ĐẢO

(0 phút 10 giây – 7 phút 00 giây)

Thưa quý vị và các bạn! Được đặt chân đến quần đảo Trường Sa là mong ước của mỗi người dân Việt Nam. Vào dịp đầu năm 2024, phóng viên Đài PT-TH Cà Mau đã có dịp cùng đoàn công tác mang xuân từ đất liền đến với quân và dân huyện đảo Trường Sa. Mang theo rất nhiều yêu thương và tự hào dân tộc thì chúng tôi được đặt chân đến hải đảo thiêng liêng của Tổ quốc. Nơi ấy chúng tôi được gặp gỡ những con người bình dị nhưng lại dốc lòng, góp sức gìn giữ Trường Sa thân yêu.

Đó là chân dung tiến sĩ quân y tình nguyện ra đảo phụ trách Trạm y tế; là các thầy giáo viết đơn tình nguyện xin ra đảo công tác cho đến những chiến sĩ hải quân kiên gan cùng biển cả đưa từng đoàn công tác, từng chuyến hàng hóa đến với quân và dân Trường Sa.

Ngày đầu tiên đến đảo Trường Sa, chúng tôi đã bắt gặp hình ảnh thầy giáo trẻ quây quần bên nhóm trẻ lứa tuổi mầm non ngồi hát. Bắt được khoảnh khắc dễ thương, chúng tôi lân la đến hỏi thăm mới biết đây là thầy giáo trẻ tình nguyện xin ra đảo Trường Sa để dạy cấp mầm non cho các em.

(Tiếng thầy trò tập hát)

Phỏng vấn

Mình tên Cao Văn Truyền, quê huyện Khánh Sơn, tỉnh Khánh Hòa

- Vì sao mình chọn ra đây công tác anh?

Đầu tiên là ước mơ từ nhỏ trở thành chiến sĩ hải quân, được một lần canh gác trên quần đảo thiêng liêng của Tổ quốc. Không có duyên nên mãi sau này công tác tại Trường TH Sơn Hiệp, huyện Khánh Sơn, tỉnh Khánh Hòa có công văn của Sở có nhu cầu công tác tại huyện đảo Trường Sa thì tôi xung phong viết đơn tình nguyện. Để cống hiến sức trẻ của mình cho sự nghiệp bảo vệ cũng như gieo những con chữ cho các cháu mầm non.

- *Dạ, vậy dạy cho trẻ có nhiều khác biệt so với trong đất liền không?*

Vâng sự khác biệt rõ rệt luôn vì ở đây các cháu nhiều độ tuổi, nhiều lớp học khác nhau, vì so với bờ thì mỗi độ tuổi một lớp. So với bờ thì các cháu có điều kiện gặp gỡ các chú bộ đội, các đoàn đến thăm, văn hóa văn nghệ các cháu sẽ mạnh dạn hơn, lợi thế ở đây là các cháu phát triển năng lực tự tin.

Đó là một trong những tấm lòng chân phương, bình dị và tình nguyện gắn bó với đảo Trường Sa. Và không chỉ có thầy Truyền mà còn có thầy giáo già Lê Xuân Hạnh cũng viết đơn tình nguyện ra đảo. Thầy giáo Hạnh đã có 35 năm gắn bó với nghề gõ đầu trẻ ở đất liền. Thầy giáo Lê Xuân Hạnh, quê ở huyện Cam Lâm, tỉnh Khánh Hòa từ lâu đã ước mong đặt chân đến đảo Trường Sa. Còn vài năm nữa là về hưu nên thầy giáo Hạnh mong muốn những năm tháng công tác còn lại này thật ý nghĩa và cống hiến hết mình cho vùng biển đảo thiêng liêng Trường Sa.

Thầy giáo Hạnh chia sẻ: Gắn bó với đảo xa quanh năm bốn bề sóng vỗ lại càng thấy yêu thêm đảo nhỏ xinh đẹp, con người hiền hòa trên đảo. Và những tháng ngày công tác tại đây sẽ là những trải nghiệm quý báu, chân thực nhất mà thầy giáo Hạnh sau này sẽ tiếp tục truyền dạy cho lớp trẻ. Qua các câu chuyện của thầy, con trai cả hiện là giáo viên tiểu học cũng có mong ước sớm được ra Trường Sa cống hiến như bố.

Thầy giáo Lê Xuân Hạnh, Trường TH Trường Sa chia sẻ: (PB Cảm động hơn nữa là ngày 20/11 vừa rồi, trong đất liền ngày 20/11 xã hội đã dành ưu ái rồi và ở đây người ta cũng rất quan tâm, các chiến sĩ tổ chức một ngày 20/11 rất hoành tráng, cái thứ 2 nữa là tình cảm trên đảo mà tìm ra được 2 bó hoa để tặng cho 2 thầy)

Nơi hải đảo, sóng điện thoại kém, mạng internet không có, không truy cập được vào mạng xã hội nên rất hạn chế để cập nhật những thông tin, kiến thức so với trong đất liền. Nhưng thay vào đấy, 2 thầy giáo sáng tạo, tận dụng mọi thứ trên đảo như sách, báo, tivi, các hình ảnh trực quan sinh động... tích hợp vào tiết dạy để nội dung bài học thêm phong phú, tạo tâm lý hứng thú cho các em.

(Bài thơ em bé Trường Sa)

Cứ thế sự gắn kết thầy trò mật thiết hơn, trải nghiệm thực tế nhiều hơn. Những em bé Trường Sa với ánh nhìn trong veo, vẻ vô tư, hồn nhiên, thuần khiết của các em cứ thế được lưu giữ một cách trọn vẹn nhất.

Gần trường học là Trạm Y tế Thị trấn Trường Sa được quan tâm đầu tư tương đương với quy mô của một bệnh viện tuyến huyện. Đầu năm 2024, thị trấn Trường Sa lần đầu được đón một tiến sĩ quân y tới đảo phụ trách Trưởng trạm. Đó là Trung tá, Tiến sĩ, Bác sĩ Nông Hữu Thọ còn rất trẻ. Bác sĩ Thọ với dáng người dong dong, nụ cười hiền thật duyên. Bác sĩ Thọ công tác tại Bệnh viện Quân y 175 và có chuyên môn là phẫu thuật lồng ngực. Bác sĩ Thọ luôn ước muốn được một lần đến làm việc, cống hiến sức mình cho Trường Sa thân yêu. **Trung tá, Tiến sĩ, Bác sĩ Nông Hữu Thọ, Trưởng Trạm Y tế Thị trấn Trường Sa chia sẻ:** (PB việc em học hành trong bệnh viện là phần đấu cho chuyên môn để cống hiến cho bệnh nhân ở bệnh viện. Và Trường Sa cũng là một mặt trận, chiến tuyến của đơn vị xác định đi làm nhiệm vụ mình chia sẻ trách nhiệm với anh em và thứ 2 là cũng đồng hành với anh em, thế hệ trước đã đi và làm tốt rồi thì mình thế hệ tiếp theo phải làm tốt và tốt hơn nữa)

Tất nhiên điều kiện công tác nơi hải đảo xa xôi sẽ có nhiều bất tiện nhưng Bác sĩ Thọ tâm đắc câu nói của một người thầy của mình rằng: tình thương là phương thuốc tinh thần nhiệm mầu nhất giúp bác sĩ gắn kết với nhau, chữa lành cho bệnh nhân. Với kim chỉ nam ấy, bác sĩ Thọ luôn muốn cống hiến sức mình nhiều nhất có thể, đặc biệt là nơi hải đảo thiêng liêng mang tên Trường Sa. Từ đó góp sức điều trị bệnh nhân, chăm sóc sức khỏe cán bộ, chiến sĩ và giúp ngư dân yên tâm vươn khơi bám biển. Ngoài chuyên môn là khám chữa bệnh, bác sĩ Hữu Thọ còn mong muốn sẽ phụ đạo thêm Tiếng Anh miễn phí vào thời gian rảnh để giúp cho các chiến sĩ, cho người dân, cho trẻ em trên đảo trau dồi ngoại ngữ.

Và những người góp công để đưa những người con tình nguyện, các đoàn công tác, các chuyến hàng hóa từ đất liền đến với quân và dân trên huyện đảo Trường Sa chính là các cán bộ, chiến sĩ trên các chuyến tàu. Và chân dung những người lính hải quân kiên gan này được chúng tôi ghi lại trong phóng sự kỳ 2 với tiêu đề “NHỮNG NGƯỜI CON CỦA BIỂN”

(Nhạc cắt)

Kỳ 2

NHỮNG NGƯỜI CON CỦA BIỂN **(7 phút 00 giây – 14 phút 00 giây)**

Thưa quý thính giả! Những bài viết về cán bộ, chiến sĩ đang làm nhiệm vụ ở Trường Sa từ trước đến nay cũng đã được nhiều phóng viên chuyển tải đến quý khán, thính giả. Nhưng trong chuyến đi công tác của chúng tôi đến với Trường Sa, chúng tôi lại cực kỳ ấn tượng với những người lính hải quân nhận nhiệm vụ lái xuồng CQ để chuyển người và hàng hóa từ tàu lớn ra - vào đảo.

Đoàn công tác của chúng tôi may mắn được chuyên chở trên con tàu quân y 561. Con tàu với nhiều năm kinh nghiệm trong phục vụ các

chuyển chở các đoàn công tác ra thăm, làm việc tại Trường Sa. Các cán bộ, chiến sĩ trên tàu được rèn luyện trở nên quen thuộc với tính nết của sóng, gió Trường Sa, quen với luồng, với những thềm san hô của từng đảo. Thế nhưng công việc của Tổ xuồng lại đòi hỏi rất nhiều tố chất cá nhân lẫn tinh thần phối hợp làm việc cao độ.

(Tiếng động chuyển xuống chuẩn bị cập tàu)

Trong khung cảnh bốn bề sóng biển sâu, chiếc xuồng CQ dập dềnh lên xuống theo nhịp sóng, ở mũi tàu, người lính hải quân ngạo nghễ đứng, nắm chắc dây thừng trên tay để chọn thời điểm thích hợp quăng dây. Tiếng gió biển rít qua vòm nón, sóng cứ lên xuống liên hồi nhưng chẳng nao núng được anh. Với chúng tôi, khoảnh khắc nhìn bóng lưng anh hải quân gan dạ, hiên ngang đối mặt với sóng gió thật ngạo nghễ và tuyệt vời.

Bóng lưng được chúng tôi vừa đặc tả là của Trung úy Trần Trung Kiên. Máy bện ra vào đảo Trung Kiên với vai trò vừa là hoa tiêu, vừa đảm bảo máy và quăng dây cho xuồng CQ. Dáng vẻ nhanh nhẹn, cao ráo cùng tác phong chuyên nghiệp, Trung Kiên có sự tự tin trong quăng dây, dự đoán con sóng; vững vàng ở mũi xuồng CQ nhắc nhở cho người lái xuồng gây ấn tượng với chúng tôi. Mỗi chuyến ra vào đảo, chúng tôi đều phải nhất nhất tuân theo hướng dẫn của đội xuồng để đảm bảo an toàn. Mãi đến khi gần kết thúc chuyến hành trình chúng tôi mới có dịp trò chuyện cùng Kiên để hiểu về công việc này: **(PB1** nói chung mình phải biết quan sát, biết rõ địa hình thế nào ví dụ như vào bãi san hô phải dự đoán được đó là bãi san hô bằng hay lời lồm. Thí dụ san hô bằng thì mình cho phép người lái chạy thoải mái, còn những bãi san hô ghồ ghề thì hạn chế tốc độ, để mình coi mình điều hướng, không phải đá mồi côi nhưng nhiều khi có những tảng san hô to ghồ lên thì đi mình bị quẹt)

Trung úy Trần Trung Kiên, sinh năm 1991, quê ở Hà Tĩnh và đã có kinh nghiệm 10 năm ở Tổ xuồng. Tự thừa nhận bản thân là người có bản

tính lì lợm, gan dạ nên từ năm 2014 Trung Kiên đã bắt đầu tập luyện lái xuồng CQ, ban đầu sẽ có người kèm cặp, hướng dẫn kỹ thuật, hướng đi, dự đoán cơn sóng; kỹ năng chạy 1 xuồng thế nào và kéo theo xuồng truyền tải thì lại đòi hỏi sự cân bằng, chuẩn xác và khó khăn hơn.

Tuy nhiên, rèn luyện, chuyên nghiệp, tinh nhuệ là thế nhưng những bất trắc, rủi ro trên biển luôn khó có thể lường trước được. **Trung úy Trần Trung Kiên, Tàu Quân y 561 kể lại:** (PB2 tháng 12/2020 ở Trường Sa Đông bị sét đánh thì hôm đó xuồng bị mắc cạn, chức trách nhiệm vụ đảm bảo máy nên xuống đẩy xuồng ra, lúc đó trời mưa dông xuồng em có xu hướng bị sóng gió đẩy lên bãi cạn không cơ động được nữa thì lúc đó, đoàn lên hết rồi bắt buộc em lúc đó phải xuống đẩy xuồng ra sét đánh nên bị nhiễm điện, bị mất cảm giác nửa người)

Tuy gặp sự cố ngoài mong muốn nhưng Trung Kiên vẫn hoàn thành tốt nhiệm vụ là đảm bảo an toàn cho đoàn công tác và bảo vệ xuồng không bị mắc cạn, hư hao. Có vậy mới thấy tinh thần trách nhiệm cao độ trong mỗi người lính đã được hun đúc, tôi luyện qua thời gian.

Và theo như Đại úy Nguyễn Văn Quyết thì tất cả anh em trên Tổ xuồng đều là những người thiện chiến, luôn làm việc với tinh thần trách nhiệm cao. Thế nhưng cũng có những tình huống các anh không khỏi thót tim khi không có sự hợp tác từ thành viên đoàn công tác. Đại úy Nguyễn Văn Quyết kể lại trải nghiệm lái xuồng CQ tiếp cận nhà giàn DK lại càng khó khăn hơn cập tàu hay vào đảo. Vì trong điều kiện sóng to thì sức va đập mạnh, phải căn chỉnh xuồng tránh va vào chân nhà giàn, vừa có thể đón được đoàn công tác. Nên đoàn công tác lên xuồng nhà giàn phải thật nhanh và cẩn trọng nhất có thể. **Đại úy Nguyễn Văn Quyết, Phó Thuyền trưởng Tàu 561 kể lại:** (PB2 hôm đó có một chị xuống thì xuồng hô buông tay ra chúng ta ngã về phía sau anh em đỡ, lúc đấy chị cứ bám khăng khăng vào đó, lúc đấy thì đỡ được nhưng phải quát, giật tay các thứ để kéo xuồng dưới. Khi mình đứng trên cầu thang đi lên nhà giàn mà để xuồng dâng lên thì sẽ hất tung người lên trên và

đụng vào chân sẽ bị thương. Toàn chuyến chúng ta mà có nguy cơ mất an toàn về con người thì coi như không thành công nữa)

Một người quen ở đất liền như chúng tôi thì khoảnh khắc xuống thuyền tải chở chúng tôi bị sóng đánh phủ qua đầu, nước biển tràn ập vào khoang khiến nhịp tim ai nấy cũng tăng đột biến. Thế nhưng các anh trên xuồng CQ vẫn bình tĩnh lèo lái, anh hải quân trên xuồng thuyền tải nhanh chóng lấy mũ cối vừa tát nước ra vừa động viên: nhiều nước đây thì có gì đâu mà anh/chị phải lo rồi cười hềnh hếch.

(Âm thanh cuối - anh em trên biển ai cũng thiện chiến cả không sợ gì đâu, vì sợ sẽ không lái được chúng tôi có nhiệm vụ được giao sẽ làm hoàn thành công việc và thậm chí làm tốt hơn nữa các nội dung)

Gian lao, vất vả và kiên cường ấy với các cán bộ, chiến sĩ hải quân đó là nhiệm vụ, là nhiệt huyết cống hiến nơi hải đảo. Nếu ngại khó, ngại khổ thì đây không phải là con đường các anh chọn để dần thân, yêu biển, thương Trường Sa máu thịt, các anh vẫn luôn từng ngày dành hết tâm ý, góp sức bảo vệ biển đảo thiêng liêng của Tổ quốc./.